

Юрій Васильович Ватаман (1963-2025). Некролог

Ватаман Юрій Васильович народився 3 лютого 1963 року. Закінчив середню школу у селищі Кобилецька Поляна, Закарпатська область. Службу в Радянській армії проходив на космодромі Байконур. Це був час, коли Юрій відстоював свої релігійні переконання.

У 1983 році одружився. У подружжя Діни та Юрія Ватаман народилося шестеро дітей.

У молодому віці Юрій Васильович відчув Божий заклик до здійснення духовної роботи. Після отримання богословської освіти у Заокській семінарії був покликаний на пастирське служіння. Більше 40 років він служив пастором у різних регіонах: почавши із російського міста Іваново, він повернувся до Закарпаття, у село Бобовище, а після того служив на Волині та Поділлі; на Київщині, у місті Українка; та у місті Коломия, Івано-Франківська область. У різних регіональних об'єднаннях (конференціях) неодноразово його обирали на служіння виконавчого секретаря.

Юрій Васильович був мудрим організатором, йому було притаманне об'єктивне бачення, креативність та практичність. Його проповіді були сповнені мудрості, а молитви спрямовували на Боже керівництво.

Серед інших дарів, Юрій Васильович володів і будівельною майстерністю. Звершуючи пастирське служіння, він побудував багато молитовних будинків, а в рідному селищі Кобилецька Поляна брав участь у зведенні даху для молитовного будинку.

Ті, хто знали його особисто, відзначають його доброту, здатність розуміти людей у їхніх труднощах. Юрій Васильович був духовним наставником для молодих пасторів і другом для тих, хто його знав. Його пастирське серце турбувалось про

людей, незалежно від їхнього стану чи обставин.

Важливу роль у його служінні відігравала його любляча родина, яка підтримувала, та була разом з ним на цьому особливому шляху. Дружина Діна, діти та онуки були його підтримкою та опорою, великим джерелом радості та натхнення. Вони разом проходили через труднощі служіння, залишаючись єдиною командою в любові до Бога та людей.

Взірцевий приклад вплинув на рішення його двох синів, Павла та Андрія, піти шляхом свого батька, обравши пастирське служіння.

У серцях тих, хто знав пастора Юрія, залишилося його відданість своєму покликанню, його любов до людей, прагнення передати іншим одкровення Божої благодаті та істини. Він був готовий допомогти, потішити і підтримати всіх, незалежно від того, розділяли його переконання, чи ні.

Юрій Васильович залишив незабутній слід у серцях тих, кого він наставляв і підтримував. Його життя було яскравим свідченням Божої благодаті і милості, а його труд – це неоціненний внесок у розбудову та зростання Адвентистської церкви в Україні.

Після дуже важкої хвороби, 1 лютого 2025 року Ватаман Юрій Васильович спочив у Господі.

Церква Адвентистів сьомого дня в Україні висловлює співчуття родині, близьким та друзям сім'ї Ватаман.